

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00019/2011-01
Дана: 22.07.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **С.Б.** из Беле Цркве, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010), на седници Високог савета судства дана 22.јула 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **С.Б.** из Беле Цркве изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00629/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

С.Б. је обављао судијску дужност у Општинском суду у Белој Цркви. Подноси пријаву за избор у Основни суд у Вршцу, Основни суд у Панчеву и Основни суд у Зрењанину, као и за судију Вишег суда у Панчеву и Вишег суда у Зрењанину.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;

- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавности повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности истиче да је у у периоду 2006-2008.година имао у просеку око 20% укинутих одлука.

У погледу оспособљености истиче да је у периоду 2006-2008.година имао у просеку 130% испуњености норме.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 736 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника суда (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-00629/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу процента укинутих одлука, остварења минимума успешности, времена израда одлука и постојања основаних притужби на рад подносиоца приговора.

У погледу оспособљености истиче се да је у 2006.години јер је имао остварење норме од 91,99% у кривичној рефереди по обради суда, односно 70,75% по обради Министарства правде док је у 2007. И 2008.години имао испуњеност судијске норме.

Такође израђивао је одлуке након прописаног рока и у 2007.години 2 одлуке до 60 дана и 1 одлука након 60 дана, а у 2008.години 9 одлука до 60 дана и 8 након 60 дана.

У погледу стручности истиче се да је у 2006.години имао 5 укинутих одлука односно 20,83% и 1 одлуку преиначену или 4,167%; у 2007.години истоветан квалитет рада; у 2008.години 15 укинутих одлука или 34,88% и 5 одлука преиначено или 11,62%.

ВСС наводи да је против подносиоца приговора било поднето и основаних притужби у предмету К-5/08 па је дата пожурница број 328-08

Дана 26.11.2010.године против појединачне одлуке од 14.07.2010.године изјављује жалбу уставном суду.

Жалбу заснива на следећем:

1. Да му у току поступка није дата могућност да учествује у поступку, да се о чињеницама и тврдњама изјасни, да су дати разлози у појединачној одлуци само основи сумње а не и доказана нестручност и неоспособљеност;
2. Да је изјавио жалбу против одлуке од 16.12.2009.године, да о истој није одлучено а да му је и пре него што је одлучено о истој достављена појединачна одлука, а да је у тој одлуци прибављен нов доказ који није постојао у време доношења одлуке од 16.12.2009.године
3. Да је одлуком од 14.06.2010.године му било повређено право на расправност и контрадикторност, нејаднак третман, да су разлози противречни, нејасни, непоздани и неупоредиви у контексту свих осталих одлука, да су на противправан начин и извор прикупљени подаци, а који нису били садржани у списима када се први пут одлучивало, да је непотпуно и погрешно утврђено чињенично стање, да су му повређена уставна права и права гарантована Европском конвенцијом о заштити људских права а тиме доведено и у питање сталност судијске функције и начела правне сигурности
4. Оспорава наводе разлоге дате у побијаној одлуци а који се односе на сумњу у стручност.

До 2006.године радио је као истражни судија и судија кривичном првостепеном поступку, у мањем броју предмета. 2006.године преузима искључиво првостепени кривични поступак, па је након извршене замене у раду имао у 2006.години укупно 196 предмета и то 140 кривичних и 56 истражних што је недовољно за остварење судијске норме и да је већи прилив предмета имао тек у другој половини 2006.године. У току 2007. И 2008.године имао је у раду 308 предмета и да је у том периоду могао да оствари судијску норму. Истиче пример изабраног судије Б.З. који је имао остварење норме у 2007.години од 53,83%

5. У погледу притужбе на рад у предмету К.5/08 не може да се изјасни, без увида, да притужбе нису наведене у критеријумима и мерилима, а да је притужби било и на рад осталих судија, да подаци о притужбама нису биле присутне када је донета прва одлука.
6. Истиче да се резултатима рада уклапа у просек суда у којем је поступао али да има 62 године живота и 37 година радног стажа и да по томе је нереално очекивати да се стави у једнак положај са знатно млађим колегама, а да би се права слика о његовом раду створила уколико би се сагледали и његови резултати од пре 20 година.

7. Правни разлози се односе на непримењивање одредби о разрешењу иако је то била обавеза према одлуци Уставног суда, да није прибављено мишљење о стручности, оспособљености и достојности кандидата и то обавезно са седнице судија суда из којег кандидат потиче, као и седнице свих судија непосредно вишег суда, па опонира ставу првог састава ВСС да се та одредба примењује од 01.01.2010.године.
8. Да су изабране судије које у погледу критеријума стручности и оспособљености имају мање остварене резултате, а опонира и у погледу њихове достојности

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 20.06.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у белој Цркви, Увид у спис Основног суда у Вршцу број К.194/10, некада предмета Општинског суда у Белој Цркви бр.К.5/08, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду подносилац приговора је остварио следеће резултате рада:

2006.година

Ки предмета 56 у раду 47 решених, остварење норме 21,36% 4 по жалби 4 потврђене.

К предмета 140, од тога 108 нових у раду решио 96 предмета, нерешена 3 стара предмета, у раду остварење норме 54,54% 24 разматране по жалби 18 потврђених 1 преиначена 4,16%, просек одељења 7,58%, 5 укинутих 20,83% просек одељења 29,78% .

Км предмета 1 у раду 1 решен

Кв предмета 103 у раду 103 решених остварење норме 13,37% 1 ожалбена 1 потврђена.

Укупно остварење норме 91,99%, укупан квалитет 17,24% укинутих.

2007 година

Ки предмета у раду 40 решио. 34 остварење норме 17,00% 3 ожалбене одлуке 3 потврђене.

К предмета 268 предмета у раду решио 183 предмета нерешен 1 стари предмет, остварење норме 114,37% 1 одлука израђена након рока од 60 дана просек одељења 1,5 предмета, 24 разматраних по жалби 18 потрђених 1 преиначена 4,16% просек одељења 8,60% 5 укинутих 20,83% просек одељења 35,13%.

Кв предмета у раду 47 47 решених остварење норме 6,71%.

Укупно остварење норме 143,43%, укупан квалитет 18,51% укинутих

2008 година

Ки предмета 29 у раду 24 решених остварење норме 10,90% 2 ожалбене 2 потврђене.

К предмета 278 предмета у раду 158 решио 7 нерешених старих предмета, остварење норме 89,77%, 8 предмета израђених након рока од 60 дана просек одељења 5, 43 разматраих по жалби 23 потврђене, 5 преиначених 11,62% просек одељења 12,70% 15 укинутих 34,88% просек одељења 41,57%.

Кв предмета у раду 45 предмета решених 45 остварење норме 5,84%.

Укупно остварење норме 112,32%, укупан квалитет 33,33% укинутих.

Увидом у предмет К.5/08 се констатује да је адвокат И.Р. пуномоћник супсидијарних тужилаца Басараба Невенке и др, дана 04.01.2008.године Општинском суду у Белој Цркви предао оптужницу супсидијарних тужилаца против окривљених А.М. и А.Д. обоје из Беле Цркве, због кривичног дела преваре. Предметом је био задужен подносилац приговора. Према стању у спису дана 24.10.1998.године председник суда је подносиоцу приговора издао наредбу (званичну пожурницу) иста прикључена спису, а на основу усмене притужбе Ј.П. из Великог Гаја. У списима постоји руком исписана наредба и то дана 22.01.2008.године да се прикључе списи Ки.201/06, а на истој и следећа наредба дата 03.11.2008.године да се оптужница са поуком достави окривљенима и њиховом браниоцу К.Љ. Оптужницу примају дана 05.11.2008.године, а главни претрес заказан је за 12.01.2009.године, које је одложено за 25.02.2009.године. На тај претрес приступа као пуномоћник окривљених С.М.С. адвокат из Беле Цркве као бранилац окривљених и приложила пуномоћ за заступање. На основу тога истог дана је подносилац приговора председнику суда поднео захтев за изузеће у смислу одредбе члана 40 тачка 2 ЗКП обзиром да је пуномоћник оптужених његова снаја из разлога тазбинског сродства изузет из предмета решењем председника од 26.02.2009.године.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да 'Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који износи за судију општинског суда у кривичној материји 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

Високи савет судства поред овога констатује, да би подносилац приговора испуњавајући услов из одредбе члана 5 став 1 алинеја 1 Правила, био изабран за судију, односно његов приговор усвојен, да не постоје други разлози а који указују на постојање сумње у испуњеност критеријума.

У погледу сумње у испуњеност потребних услова је и чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. Израда одлука преко законом прописаног рока, сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености.

Наиме, подносилац приговора је у току 2007.године имао у погледу одлука израђених након рока од 60 дана 1 одлуку уз просек одељења од 1,5, па се констатује да је био у просеку одељења, а у 2008.години 8 одлука, што је знатно више од просека одељења 5 одлука. Имајући у виду ову чињеницу, чињеницу да у раду није био оптерећен великим бројем предмета, да не постоји нити један оправдан разлог који би оправдао овакво прекорачење законом прописаних рокова израде одлука, 8 односно 15 дана, указује на несавестан рад подносиоца приговора, угрожавање на тај начин права странака на суђења у разумном року, па да ова чињеница указује на присуство недовољне оспособљености подносиоца приговора.

У погледу разлога датог у оспореној одлуци првог сазива Високог савета судства, а који се односи на неостварење судијске Норме, Високи савет судства прихвата разлоге дате у приговору, јер је подносилац приговора у раду имао толики број предмета, да је само решавајући готово све предмете у раду могао да реши минималан број предмета које судија треба да реши, па отуда се констатује да у погледу броја решених предмета је подносилац приговора у свим посматраним годинама решио довољан број предмета.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору, поред датих разлога, имао пре свега у виду поступање подносиоца приговора у предмету К.5/08. Подносилац приговора је у овом предмету поступао грубо несавесно, у првом реду оптужницу доставио на одговор тек након притужења супсидијарног тужиоца, а након 10 месеци од пријема предмета у рад, те након што му је то наложено од стране председника суда. Поред тога први главни претрес је заказан тек по протеклу године дана од пријема предмета у рад, иако ни један објективан разлог за то није постојао. Овиме су грубо прекршени законом прописани рокови за поступање у поступку, па тиме би и поступање подносиоца приговора могло да изазове и покретање поступка и изрицање озбиљне санкције. На крају, констатујући да свака странка слободно може бирати свог пуномоћника, а приликом оваквог поступања у предмету, чињеницом да су окривљени и поред већ ангажованог пуномоћника ангажовали за пуномоћника снају подносиоца приговора, указује више на сумњу у савесно поступање у предмету, а којим је и нарушен углед суда.

Дакле чињеницом да је подносилац приговора у свакој посматраној години имао већи проценат укинутих одлука од процента прописаног Мерилима за оцену минимума успешности, али при том мањег од процента прописаног Правилима, да је имао одлука израђених након законом прописаног рока и ван просека одељења, али и да је из датих разлога несавесно поступао у предмету, укупно сагледајући све ове разлоге Високи савет судства налази да подносилац приговора не испуњава критеријуме да би био изабран за судију, односно да би његов приговор био усвојен.

Дати жалбени разлози нису такви да би утицали на другачију одлуку Високог савета судства, а при том, се констатује да је и приликом спровођења поступка општег избора одлучивано о сваком кандидату појединачно, па уколико је и изабран за судију кандидат који и не испуњава услове, о истоме ће Високи савет судства у прописаном поступку одлучивати појединачно као и о подносиоцу приговора

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о

судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

